

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l'Arquebisbat

Núm. 7
Juliol 2011

fulgencio villar s.l.
EMPRESA CONSTRUCTORA

CONSTRUCCIONS I REHABILITACIONS

C/ Sant Carles i Sant Josep, 4-6 - 43201 Reus (Tarragona)
Tel./fax 977 320 368 · Mòbil 617 467 919 · fulgenciovillar@terra.es

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

7

Tarragona, juliol de 2011
3a època. Núm. 456

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

- Decret relatiu a la missa conventual els dies feiners mentre durin les obres de restauració de l'interior de la Catedral..... 295
- Carta relativa al 60è aniversari d'ordenació presbiteral del Sant Pare 295
- Carta relativa a la revitalització del Seminari Menor 296
- Homilia en l'ordenació presbiteral de Mn. Miquel Castillejo..... 298
- Homilia en la dedicació de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona 301
- Salutació per al llibret de la celebració de la dedicació de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona 304
- Escrit per al setmanari *La Comarca d'Olot*, sobre la Mare de Déu del Tura 305

Als Quatre Vents

349. Crist ens obre les portes 308
350. Com als primers cristians 309
351. Atri dels gentils..... 310
352. La festa de l'amor 311
- Activitats del mes de juny 313

Secretaria General i Cancelleria

- Nomenaments del mes de juny de 2011 318
- Temes tractats en les reunions n. 217 i 218 del Consell Episcopal..... 318

Delegació diocesana per a la vida consagrada

Carta relativa a la Jornada Pro Orantibus 2011 318

Secció documental

Santa Seu

Congregació per al clergat

Pregàries per a l'adoració eucarística a favor de la santificació
del clergat..... 320

Consell per a la pastoral dels emigrants i itinerants

Missatge amb motiu de la Jornada Mundial del Turisme 2011 321

Secció de notes i comunicacions

Congrés Internacional «Tecla, deixebra de Pau, santa d'Orient i d'Occident» 324

(34 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Església arxiprestal de Sant Joan Baptista de Valls i imatge de la Mare de Déu de la Candela que s'hi venera

Fotografia: Santi Grimau

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

DECRET

de 23 de juny de 2011, relatiu a la missa conventual dels dies feiners mentre durin les obres de restauració de l'interior de la Catedral

Vista la carta del secretari capitular del Capítol de la Catedral Basílica de Tarragona, de 21 de juny de 2011, en la qual traspasa la petició que va proposar de fer el Capítol Catedral en la seva reunió del dia 18 de juny proppassat, en el sentit de SUPRIMIR LA MISSA CONVENTUAL DE LES 09.30 H I QUE LA QUE ES FA A LA CAPELLA DE LA MARE DE DÉU DEL CLAUSTRE DE LA MATEIXA CATEDRAL A LES 11.30 H PASSI A SER LA CONVENTUAL mentre durin les obres de restauració,

PEL PRESENT DECRET, d'acord amb els articles 34 i 36 del Capítol Catedral, AUTORITZO la susdita petició, la qual es farà efectiva l'endemà del dia 4 de juliol, commemoració de la Dedicació de la Santa Església Catedral Basílica Metropolitana i Primada de Tarragona, i tindrà vigència mentre durin les obres de restauració de l'interior de la Catedral.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalía Gras Minguella

Secretària general i cancellera

CARTA

relativa al 60è aniversari d'ordenació presbiteral del Sant Pare

Als preveres i diaques, religiosos i religioses, laiques amb missió pastoral, membres d'instituts seculars i fidels laics i laiques de l'arxidiòcesi de Tarragona

Molt estimats en el Senyor. Pau i bé!

El proper 29 de juny, solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, s'escau el 60è aniversari de l'ordenació presbiteral del papa Benet XVI. Va ser ordenat l'any 1951.

He rebut una carta de la Congregació per al Clergat en la qual ens conviden a tots els fidels a estar en aquesta efemèride al costat del Sant Pare «i testimoniar-li tota la nostra gratitud, afecte i comunió pel servei que està oferint a Déu i a la seva Església, però, sobretot, per aquell “resplendor de la Veritat sobre el món” mitjançant el seu ensenyament constant». Des de la Congregació ens inviten a totes les diòcesis a oferir, en ocasió d’aquest aniversari, durant tot el mes de juny, i especialment el dia de la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús (Jornada de Santificació Sacerdotal), el dia 1 de juliol, *estones d’adoració eucarística* a favor de la santificació del clergat i per a obtenir el do de noves i santes vocacions.

Per aquest motiu, us demano que apliqueu aquestes intencions en les vetlles de pregària al Santíssim que pugueu fer amb motiu de la diada de Corpus o de la festivitat del Sagrat Cor, o bé algun altre dia que tingueu costum de fer exposició del Santíssim Sagrament. I als llocs on habitualment no us és possible de tenir aquests actes eucarístics, us animo a convocar les comunitats per fer una estona de pregària eucarística oferint-la per la intenció esmentada. És un regal no material que, per la força de la fe i la comunió dels sants, donarà gran força al Sant Pare i serà en bé de tota l’Església.

La mateixa Congregació del Clergat ens ofereix uns textos i un model de pregària dels fidels per aquestes celebracions, centrades «en la figura de l’apòstol Pere, roca sobre la qual Crist ha fundat l’Església i fonament de comunió eclesial», que us adjunto.

Amb tot el meu afecte, la meva benedicció,

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 8 de juny de 2011

CARTA

relativa a la revitalització del Seminari Menor

A tots els preveres i diaques

Molt estimats en el Senyor,

En la carta que us vaig adreçar el setembre de 2006, deia que «les vocacions al ministeri sacerdotal és una de les nostres preocupacions i objectius prioritaris». Han passat cinc anys des de llavors, i aquesta preocupació s’ha anat fent més viva, ja que el nombre de seminaristes a la nostra arxidiòcesi és molt migrat i aquest fet compromet seriosament el treball pastoral i evangelitzador que l’Església de Tarragona ha de portar a terme de cara al futur.

Sé positivament que són moltes les persones i comunitats, també molts preveres, que estan pregant per les vocacions al ministeri sacerdotal, i també valoro molt el treball de desvetllament vocacional que es fa des del Secretariat diocesà de vocacions, així com també des de les delegacions més properes als infants i joves. Els animo a intensificar encara més aquest treball.

Visito regularment el Seminari Major Interdiocesà, on es formen els nostres seminaristes, conjuntament amb els de les altres sis diòcesis de la Tarraconense, estic en estret contacte amb els seus Rector i Vicerector, i aprecio molt el treball formatiu que allí s'hi fa.

Avui us vull anunciar un nou projecte. Voldria que es revitalitzés el Seminari Menor per al proper curs 2011-2012, un cop enllestides les obres que s'estan portant a terme al claustre de sant Pau de l'edifici del nostre Seminari Pontifici. Ho he consultat al Consell del Presbiteri i em sento animat a emprendre aquesta iniciativa.

Tots coneixem les dificultats amb què topa avui la proposta vocacional, però us vull demanar un esforç especial en el suport a aquest projecte, per al qual, a més del rector del Seminari, dedicaré uns preveres formadors.

L'admissió al Seminari Menor s'haurà de produir entre el 3r curs d'ESO i el 2n de Batxillerat. Els nois podran fer els seus estudis en el centre més adequat, d'acord amb la voluntat de la pròpia família, i residiran en règim d'internat de dilluns a divendres.

Aquest no serà l'únic camí possible en el nostre Seminari Menor, ja que també podrà acollir altres nois que, sense viure a la casa, vulguin participar d'algunes de les activitats d'estudi, espirituals o culturals que s'hi realitzin.

El papa Benet XVI, en el missatge per a la jornada de les vocacions d'enguany ens deia: «Especialment en el nostre temps en què la veu del Senyor sembla ofegada per "altres veus" i la proposta de seguir-lo, entregant la pròpia vida, pot semblar massa difícil, tota comunitat cristiana, tot fidel, hauria d'assumir conscientment el compromís de promoure les vocacions. És important encoratjar i sostenir els qui mostren indicis clars de la crida a la vida sacerdotal i a la consagració religiosa, perquè sentin el caliu de tota la comunitat en dir "sí" a Déu i a l'Església.»

Ben aviat us farem arribar materials diversos per a facilitar que se'n parli a les parròquies i també a les escoles. No deixeu de pregar per aquest projecte. Amb tota la meva estima, us envio la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, juny de 2011

HOMILIA

en l'ordenació presbiteral del diaca Mn. Miquel Castillejo. Parròquia de Santa Maria de Cornudella de Montsant, 5 de juny de 2011

Benvolguts Mn. Joaquim Fortuny, vicari general; Mn. Francesc Giménez i Mn. Jordi Sánchez, rectors *in solidum*; Mn. Josep Maria Alegret, arxiprest; preveres concelebrants; benvolguts diaques, benvolgut Mn. Miquel Castillejo. Familiars i amics, benvolgudes autoritats, benvolguts germans i germanes en el Senyor,

Amb gran alegria celebrem avui, en aquesta església parroquial de Santa Maria, l'eucaristia durant la qual conferiré l'ordenació presbiteral a un germà nostre, Mn. Miquel Castillejo. Des de fa gairebé un any està treballant en aquesta parròquia i les altres de l'agrupació, i amb un gest de disponibilitat em va demanar l'ordenació presbiteral per a poder-vos servir encara millor, i estic segur que d'ara endavant així ho farà. Agraeixo la seva generositat i demano a la Mare de Déu, sota l'advocació de Siurana, que continuï ajudant-lo per a portar endavant la tasca pastoral i evangelitzadora que du a terme.

Quina és la finalitat de l'ordenació sacerdotal? Això diu el Decret del Vaticà II sobre el ministeri i la vida dels preveres: «La finalitat que amb el ministeri i amb la vida persegueixen els preveres és procurar en Crist la glòria de Déu Pare. Aquesta glòria consisteix en el fet que els homes acceptin conscientment, lliurement i de manera agraïda l'obra de Déu acomplerta en Crist, i la manifestin en tota la seva vida» (PO 2).

La finalitat és, doncs, donar glòria a Déu i aconseguir que les persones acceptin de manera conscient i lliure el Crist i la seva obra salvadora. Tota la vida i el treball del prevere va encaminada a aquesta finalitat. Per això exercirà el seu ministeri en múltiples activitats, però fonamentalment en aquestes tres missions:

1a. El ministeri de la Paraula, exposant la fe catòlica amb ciència i responsabilitat.

2a. Celebrar amb pietat i amb fe els misteris de Crist, especialment el sagrament de l'eucaristia i tots els altres sagraments.

3a. Ser un bon col·laborador de l'orde episcopal, participant en l'ofici de pastor del poble de Déu.

En primer lloc el ministeri de la Paraula, la predicació de la paraula de Déu. Precisament hem llegit en l'evangeli d'avui, dia de l'Ascensió del Senyor al cel, en el relat de sant Mateu, la darrera cosa que ens encomana Jesús: «Aneu a convertir tots els pobles [...] i ensenyeu-los a guardar tot el que us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Anunciar l'evangeli a tothom. Un anunci que porti els qui l'escoltin a convertir-se i salvar-se. En la predicació sagrada, i també en la teva conversa habitual, has de tenir sempre viu el missatge de Jesús, de manera que sàpigues «donar una resposta a tothom qui et demani raó de la nostra esperança» (1Pe 3,15). Per a això, cal que siguis home de pregària, que mantinguis un diàleg freqüent amb el nostre Pare Déu tot cercant la seva voluntat, sobretot en la meditació de la Sagrada Escripura.

En la primera lectura, dels Fets dels Apòstols, Jesús diu als seus deixebles que «quan l'Esperit Sant vindrà sobre ells, rebran una força que els farà testimonis seus a Jerusalem, a tot el país del jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra» (Ac 1,1).

Hem de ser testimonis, com ho foren els Apòstols. I som testimonis per dues coses: pel que diem i també pel que fem. S'ha dit que el testimoni d'avui —i més qui vol ser testimoni del Crist— és aquell que parla amb tota la seva vida.

En segon lloc, com a preveres, sobre nosaltres recau la part principal de la celebració de la litúrgia; de manera molt particular l'administració dels sacraments (cf. PO 5), a través dels quals ens arriba la gràcia redemptora de Jesucrist.

Miquel, ara que estàs a punt a punt de rebre l'orde sacerdotal, seràs signat per l'Esperit Sant i configurat a Crist sacerdot, de manera que puguis actuar en el nom i en la persona de Crist Cap (PO 2) precisament per a poder celebrar el sacrifici de la missa. En efecte, com ho va escriure Joan Pau II en una carta de l'any 1980: «L'eucaristia constitueix la raó principal i central de ser del sacrament del sacerdoci, nascut efectivament en el moment de la institució de l'eucaristia [...]. Mitjançant la nostra ordenació [...] nosaltres estem units de manera singular i excepcional a l'eucaristia. Som, en cert sentit, “per ella” i “per a ella”. Som, de manera particular, responsables “d'ella”. El ministeri sacerdotal adquireix el seu sentit ple principalment en l'eucaristia, és allí on “exerceixen sobretot el seu ofici sagrat”», com ho diu la Constitució sobre l'Església del concili Vaticà II.

Hem de ser conscients que el sacerdot no ha de posar límits a la seva dedicació al ministeri. Com Crist, que ha donat la seva vida per nosaltres, també el sacerdot està cridat a lliurar-se amb generositat total. Ho expressa admirablement la litúrgia en el prefaci de la missa crismal: «Crist [...], portat pel seu amor fratern, escull uns homes que per la imposició de les mans participin del seu sagrat ministeri, renovin en nom seu el sacrifici de la redempció humana i preparin per als vostres fills el convit pasqual; i que també, moguts per la caritat, com a pastors vagin davant del vostre poble, l'alimentin amb la paraula i el refacin amb els sacraments».

Tingues present també que, com a prevere, el Senyor et fa participant del seu ofici de pastor, perquè ajudis el bisbe a conduir el poble de Déu

a l'amor de Déu Pare (cf. PO 6). No descuidis l'atenció personal de cada un dels fidels que s'acostaran a tu buscant la força i el consol del Bon Pastor, al qual representes; i els has d'acollir en el sagrament de la reconciliació. A imitació de Jesús, que «va passar fent el bé» (Ac 10,38), has de ser exemple de caritat amb tothom, però tenint especialment cura dels pobres i dels malalts. Això, Miquel, sé que ho tens molt present, perquè ho has viscut amb intensitat en tots aquests anys que t'has entregat en el ministeri de diaca.

Dins l'única missió que Crist ha transmès a l'Església, la tasca del sacerdot té, com ja he dit, característiques específiques, derivades de la seva configuració amb Crist, cap del Cos místic per obra del sagrament de l'orde. Concretament, les maneres d'exercitar aquesta funció són pròpies i exclusives del sacerdot: la predicació de la Paraula i l'administració dels sagraments. Ara voldria aturar-me en un aspecte de fons, que el concili Vaticà II descriu amb les següents paraules: «El do espiritual que els preveres han rebut en l'ordenació no els prepara a una missió limitada i estreta, ans a l'amplíssima i universal de Salvació "fins a l'extrem de la terra" (Ac 1,8), perquè qualsevol ministeri sacerdotal participa de la mateixa amplitud universal de la missió encomanada per Crist als Apòstols [...]. Cal, doncs, que els preveres recordin que han de portar en el cor la preocupació per totes les Esglésies» (PO 10).

El sacerdot, pare, pastor i mestre de tots (PO 9), ha de tenir un zel apostòlic sense fronteres, una caritat pastoral que cremi fins al més íntim del seu ésser. Ha de saber lliurar-se a cada un i satisfer les necessitats espirituals de tots, sense preferències ni diferències, gastant totes les seves energies en el ministeri. Ha d'estar disposat a tot, per tal de portar les ànimes a Crist: aquesta és la seva única ambició. Ha d'estar decidit a recórrer el món sencer per sembrar l'evangeli, o bé, si així se li demana, romandre tota la vida amagat al mateix lloc, assistint els que recorren a ell necessitats de llum i de gràcia. La seva vida espiritual, per tant, ha d'estar «marcada, plasmada, connotada, per aquestes actituds i components que són propis de Jesús, cap i pastor de l'Església». Crist ha donat la vida per nosaltres. Ell ens ha dit que és el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. De la mateixa manera el sacerdot ha de sacrificar-se a si mateix per complet, cada dia, en el compliment de la seva missió.

En la perspectiva de la missió sacerdotal, de la urgència amb què Crist envia els Apòstols i l'Església a evangelitzar el món, vull posar en relleu la dimensió pròpia de la santedat sacerdotal. L'existència sencera del sacerdot ha d'estar penetrada per la missió: cada pensament seu, cada batec del seu cor, cada paraula de la boca, els seus projectes i desitjos, tot en ell ha de tenir el seu origen en aquest desig profund de dur a terme la missió salvadora. El sacerdot es fa en veritat semblant a Crist només si es lliura a les ànimes. Estimat Miquel i tots els preveres que em sentiu, demaneu al Senyor que

dilati el vostre cor fins al punt que la missió sacerdotal, el servei a l'Església, sigui l'únic horitzó de la vostra vida.

La intenció general de l'Apostolat de l'Oració del sant pare Benet XVI per al mes de juny és precisament: «Perquè els sacerdots, units al cor de Crist, sempre siguin veritables testimonis de l'amor sol·lícit i misericordiós de Déu.»

I acabo. Felicito de tot cor els parents i amics de Mn. Miquel, i totes les parròquies que ha servit fins ara com a diaca, per l'acolliment que li heu fet. I avui demano que hi hagi especialment vocacions al sacerdoci. Són necessàries per a atendre-us a tots vosaltres, fidels de l'arxidiòcesi de Tarragona: Espero que la Jornada Mundial de la Joventut ens doni moltes i bones vocacions.

Miquel, que la Mare de Déu t'ajudi perquè el ministeri sacerdotal que avui comences estigui ple de fruits abundants de bones obres, per a lloança del Senyor i per al bé de l'Església.

HOMILIA

en la dedicació de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona, 25 de juny de 2011

Benvolgut Mn. Jordi, Mn. Joaquim Fortuny, preveres concelebrants; diaques. Molt estimats tots, germans i germanes en el Senyor.

Amb gran alegria celebrem l'eucaristia en la qual farem la dedicació de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona. Quan s'inaugura un edifici de nova construcció, pròpiament no hi ha passat encara res, tot és nou, tot comença. Aquest, però, no és el cas. El que motiva la convocatòria d'avui és la restauració i rehabilitació d'un espai que té una llarga història.

La litúrgia de la Dedicació del temple és solemníssima i plena de significats. Ho hem pogut comprovar fa pocs mesos, en la dedicació que el sant pare Benet XVI va fer del temple de la Sagrada Família de Barcelona.

Com us vaig escriure en el fullet editat per a aquesta ocasió, els qui van construir aquesta església volien donar glòria a Déu, per damunt de tot, però també van voler ser testimonis que llur fe perdurés en el temps. Nosaltres hem rebut les esglésies només en usdefruit, i el nostre deure com a creients és mantenir-les en bones condicions, embellir-les i fer que perdurin en el temps com allò que són: testimonis de la fe a major glòria de Déu.

Ens hem de felicitar, doncs, perquè una de les esglésies més significatives de la nostra ciutat de Tarragona ha recuperat tota la dignitat i bellesa. Malgrat les dificultats, gràcies a Déu s'ha pogut culminar aquesta obra de restauració de la qual podran gaudir els feligresos actuals, els futurs i qual-

sevol persona que, amb respecte i reverència, vulgui visitar-la i admirar la seva bellesa, sentir la seva pau i, per què no, escoltar el missatge de fe, la bona notícia que traspua de tota la seva arquitectura i la seva iconografia. Així com «el cel parla de la glòria de Déu i l'estelada anuncia el que han fet les seves mans» [Salm 19 (18),2], les nostres esglésies també parlen de Déu i han de reflectir la fe de les persones que la celebren i la viuen.

Restaurar l'església parroquial no és només arreglar casa nostra, sinó també arreglar la casa per als qui vindran després de nosaltres. Les nostres esglésies, carregades de fe, de pregàries, de les vivències de tantes generacions, no són només patrimoni nostre, de la comunitat cristiana que es reuneix per a celebrar la seva fe, donar glòria a Déu i procurar estimar-se com germans, sinó que també és patrimoni dels nostres pobles i de les nostres ciutats, als quals identifiquen i amb els quals ens identifiquem.

Nosaltres dediquem avui aquest temple al servei de Déu, però de fet *sou vosaltres els qui sou dedicats i consagrats per a l'obra de l'evangeli*. Aquest temple és sant i es pot dedicar perquè hi sou vosaltres, estimada comunitat cristiana. L'Església és simbolitzada pels edificis (tal com ho sentirem en el Prefaci), però la veritable Església està feta de creients; vosaltres sou les pedres vives d'aquest edifici que es va alçant per a la glòria de Déu. Ho hem sentit en la segona de les lectures, de la carta de l'apòstol Pere, que diu: «Vosaltres, com pedres vives, sou edificats per Déu com a temple de l'Esperit perquè formeu una santa comunitat sacerdotal que ofereixi víctimes espirituals agradables a Déu per Jesucrist» (1Pe 2,5).

I vet aquí que tots els símbols litúrgics que fem en aquesta celebració expressen d'una manera molt viva el misteri de l'Església. Amb l'aspersió inicial hem recordat que som un poble de batejats, amb la unció amb el sant crisma, recordarem que hem estat ungits per l'Esperit Sant, i gràcies a l'encens cremat i olorós recordarem que som una ofrena viva per a Déu i que som expressió de la glòria de Déu que es manifesta en l'amor. I per la il·luminació de l'altar i de les parets, que estem cridats a ser aquella llum que, posada dalt de la casa, fa llum a tots els qui són a l'estatge. Jesús ens crida, com a Zaqueu, perquè el convidem a casa nostra, el deixem entrar en la nostra vida, per convertir-nos i ser també nosaltres llum per tantes persones que esperen el nostre testimoni. I l'eucaristia que celebrarem us farà incorporar a Crist, amb el qual formeu un sol cos. És en aquest temple on el Senyor ha alimentat amb el do l'eucaristia, el seu cos, i l'ha vestit amb el do del baptisme i de la gràcia. Per això avui és un dia d'alegria i d'acció de gràcies.

Ens podem preguntar «Què volem, de les parròquies, en el moment actual?» Penso que una bona síntesi és aquesta: «Que continuïn sent la presència visible de l'Església en un lloc concret, amb capacitat d'atraure i de congregar, de formar en la fe, de celebrar bé i d'enviar en missió enmig

del món. Que ofereixin a les persones del nostre temps el sentit i l'alegria de sentir-se cridats i enviats a pertànyer a l'Església de Jesucrist.» La parròquia fa visible l'Església enmig del món, enmig de la societat. És, com deia el beat papa Joan XXIII, la font que raja enmig del poble, on tothom hi pot beure. És l'Església que habita entre les cases dels homes.

La parròquia és el lloc privilegiat de trobada i creixement de la comunitat cristiana. El lloc de la trobada no és el més important, sinó la comunió eclesial. Cal potenciar la comunitat eclesial, com a punt de referència tant per als fidels com per als catecúmens. Sense comunitat que viu i acull és difícil que creixin i perseverin en la seva fe i vida cristiana.

El rostre de la parròquia es podria concretar en aquests verbs, que caldrà conjugar: *Acollir*: l'acolliment de tots, sense distinció. *Ser casa de comunió*, que accepta les diferències i la pluralitat de dons i de carismes. *Congregar*: Sobretot en la missa dominical, on es fa més present l'Església, reunida entorn de Jesucrist, congregada per a escoltar la seva Paraula i rebre els sagraments de Salvació. *Acompanyar*, en la iniciació cristiana, en el creixement de la fe, en les circumstàncies de la vida. *Anunciar*, aquesta és la primera tasca de l'Església. Anunci fet des del testimoniatge i des de l'anunci de l'evangeli, tan necessari per a desvetllar la fe. *Celebrar*, sobretot l'eucaristia que fa i defineix la parròquia com a comunitat eclesial on s'escolta la paraula de Déu, és expressió màxima de comunió i d'unitat en la varietat, és experiència d'oració de lloança, exigència de conversió i de missió. *Compartir*, deia el papa Joan Pau II que la caritat i la pobresa són els dos mitjans privilegiats per a l'evangelització. Parròquies cridades a anunciar Jesucrist, Senyor i Salvador del món.

I no oblideu que la parròquia és una comunitat on tots som coresponsables. El Vaticà II va donar un gran impuls a la idea de comunió i de responsabilitat, fruit del mateix baptisme que hem rebut. Us animo, doncs, a participar plenament en la vida parroquial, a fer costat al rector i al seu consell parroquial, a participar-hi sobretot amb la vostra pregària i la vostra vida cristiana.

Durant la solemne cerimònia de dedicació de l'església posaré damunt l'altar, juntament amb les ofrenes, a tots vosaltres —fidels i institucions—, que heu fet possible el que celebrarem i totes les vostres intencions. Estic segur que nostre Senyor beneirà amb escriu tot el vostre esforç. Tindrè també molt present els qui no hi seran presents perquè ja són a la casa del Pare i han ajudat en aquesta restauració.

Gràcies a tots els qui, d'una manera o una altra, heu col·laborat en el reeiximent d'aquest projecte: amb les vostres aportacions econòmiques, amb el vostre temps i dedicació en les mil activitats que s'han realitzat; als malalts que amb la seva pregària hi han donat suport; a les entitats i ins-

titucions... Gràcies per ajudar-nos a conservar allò que, essent tan nostre, també és vostre. I gràcies molt especials al seu rector, Mn. Jordi Figueras, que va emprendre amb decisió i coratge aquesta reforma del temple de la parròquia que li havia estat encomanada.

Que sant Joan Baptista, que Jesús va santificar des del ventre de santa Maria, sigui sempre el vostre protector i intercessor davant Déu.

SALUTACIÓ

per al llibret de la celebració de la dedicació de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona

DONEM GRÀCIES A DÉU

Les nostres esglésies són, sens dubte, un dels nostres patrimonis més importants. He dit nostres perquè les esglésies son de tots, en el sentit que en gaudim, ens acullen, però tenim també l'obligació de conservar-les i transmetre-les a les generacions futures, perquè, en aquest sentit sí que no són nostres. Els qui les van construir volien donar glòria a Déu, per damunt de tot, però també van voler fer testimonis de llur fe que perduessin en el temps. Nosaltres les hem rebudes només en usdefruit i el nostre deure com a creients és mantenir-les en bones condicions, embellir-les i fer que perdurin en el temps com allò que són: testimonis de la fe a major glòria de Déu.

Ens hem de felicitar, doncs, perquè una de les esglésies més significatives de la nostra ciutat de Tarragona ha recuperat tota la dignitat i bellesa. Malgrat les dificultats, les inseguretats i el cost de la rehabilitació, gràcies a Déu s'ha pogut culminar aquesta obra de restauració de la qual podran gaudir els feligresos actuals, els futurs i qualsevol persona que, amb respecte i reverència, vulgui visitar-la i gaudir de la seva bellesa, de la seva pau i, per què no, escoltar el missatge de fe, la bona notícia que traspua de tota la seva arquitectura i la seva iconografia. Així com «el cel parla de la glòria de Déu i l'estelada anuncia el que han fet les seves mans» [Salm 19 (18),2], les nostres esglésies també parlen de Déu i han de reflectir la fe de les persones que la celebren i la viuen.

En moltes homilies he fet referència al fet que les veritables pedres de l'Església són els fidels, pedres vives, temple sant on habita el Senyor. L'Església, cos de Jesucrist, és el temple de Déu i l'estatge de l'Esperit Sant. És ella la que dignifica els espais i, per la celebració dels sagraments i la pregària, santifica els àmbits on es reuneix. Ella celebra l'eucaristia i ret culte i adoració a Déu en el sagrari. Per tant, és necessari i lloable que els llocs on ella es reuneix i es fa present siguin dignes, plens de la bellesa que ens parla del Creador de tot i acollidors com el cor de Jesucrist, que vessa

el seu amor sobre tots els homes. La primera mostra de la nostra estima a Déu i a l'Església és la bellesa i cura de tot el que fa referència al culte diví: edificis, litúrgia, objectes de culte.

Tot i això, no podem perdre mai de vista que el més important són les persones i que el nostre afany més gran han de ser els nostres germans, sobretot els menys afavorits i necessitats. La major prova d'amor d'una Església que proclama la seva fe, que prega i celebra és el testimoniatge de l'amor mutu entre els cristians. Siguem, com Maria, la humil serventa de Déu, servidors humils d'un Déu que encara avui cerca els homes per a comunicar-los la seva paraula de vida i de veritat.

Gràcies a tots els qui, d'una manera o una altra, heu col·laborat en el reeiximent d'aquest projecte: amb les vostres aportacions econòmiques, amb el vostre temps i dedicació en les mil activitats que s'han realitzat, als malalts que amb la seva pregària hi han donat suport, a les entitats i institucions... Gràcies per ajudar-nos a conservar allò que, essent tan nostre, també és vostre. I gràcies molt especials al seu rector, Mn. Jordi Figueras, que va emprendre amb decisió i coratge aquesta reforma de l'església de la seva parròquia.

Per a tots, amb tot el meu afecte, la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, juny de 2011

ESCRIT

per al setmanari 'La Comarca d'Olot', sobre la Mare de Déu del Tura

**«LA SEVA MARE DIU ALS SERVIDORS:
"FEU TOT EL QUE ELL US DIGUI"» (JOAN 2,5).**

He de començar fent una confessió: només he estat un cop a Olot, pocs dies després d'haver mort la meva mare, i gairebé no vaig tenir ocasió de gaudir de la vostra hospitalitat, dels bonics racons de la vostra ciutat, ni del reconfortant silenci del Santuari de la Mare de Déu del Tura que tant estimeu. D'això farà ben aviat onze anys. Els meus pares eren uns grans devots de la Mare de Déu i ells van saber transmetre als seus fills aquesta estimació, en el meu cas particular, pel fet de ser fill de Guissona, a la Mare de Déu del Claustre.

Quan vaig arribar a Tarragona com a arquebisbe, aviat em vaig assabentar que a la Catedral també es venerava la imatge de la Mare de Déu del Claustre. Hi vaig voler anar de seguida per posar-me als seus peus i encomanar-li el nou ministeri que l'Església havia posat sobre les meves

espatlles, i hi vaig celebrar la primera missa com a arquebisbe de Tarragona. Aquesta imatge és molt diferent de la de Guissona però, a la seva petita —però molt bonica— capella del claustre, em sento com a casa. És evident que és la mateixa Mare, perquè de Mare de Déu només n'hi ha una: Maria de Natzaret, la humil serventa del Senyor.

He de confessar també que, quan el Sr. Josep Murlà, redactor en cap del Setmanari, em va proposar fer aquesta col·laboració, va ser per a mi una sorpresa. Sí que tenia referència de les festes del Tura, que recentment han estat distingides per la Generalitat de Catalunya amb la categoria de Festa Patrimonial d'Interès Nacional —la meva enhorabona per aquest motiu— però desconeixia la tradició que hi ha al seu darrere, tradició que —una altra sorpresa— es repeteix en altres indrets de la nostra terra com ara a Guimerà (Mare de Déu de la Bovera), a Núria (Mare de Déu de Núria), a Menorca (Mare de Déu del Toro), a Premià de Dalt (Mare de Déu de la Cisa), a Albanyà (Mare de Déu del Mont), i altres advocacions, les quals comparteixen un fet comú: un bou va trobar la imatge de la Mare de Déu.

És ben curiosa, aquesta tradició que fa protagonista de la troballa de la Mare de Déu a un animal de càrrega. En primer lloc podríem pensar: si va ser trobada, és que algú l'havia amagat. Per què ho havia estat, d'amagada? Independentment dels motius, si mirem la figura de Maria que ens apareix a les santes Escriptures, realment veiem que Maria és un personatge que passa mig d'amagat per l'escena de la vida de Jesucrist, tot i tenir un paper fonamental. Ella, però, no és mai la protagonista ni ho vol ser: quan l'àngel li anuncia el disseny de Déu ella respon, plena d'humilitat: «Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula» (Lc 1,38); a les noces de Canà, ella s'adona que s'acaba el vi i diu al seu Fill «no tenen vi» (Jn 2,3). No és ella qui ho diu al nuvi ni al cap de servei, ho diu a qui ho havia de dir, sempre en segon terme, amagada.

Al peu de la creu del seu Fill ella hi és —segur que no hi hauria volgut ser, però hi és per força perquè és mare i perquè estima— i tampoc no és la protagonista: ho és el seu Fill crucificat, a punt d'expirar, i el deixeble estimat, que rep en aquell moment la condició de fill adoptiu i es fa càrrec d'ella (cf. Jn 19,25-27). Quin intercanvi! Sense consentiment previ, sense demanar parer, Maria ens rep a nosaltres, a tot el gènere humà, a canvi del seu Fill, sense retrets, sense resistència.

I més curiós encara és el fet que la Mare de Déu hagi estat trobada per un bou. Ni el pastor dels animals, que vigila i guia el ramat, ni el gos, no van ser capaços de descobrir l'amagatall ni la venerada imatge. Només un humil bou, un animal de càrrega. Què ens vol dir, això? Doncs crec que ens indica que per a descobrir Maria hem de ser com els bous. Entenue-me bé, ho dic en el sentit d'allò que el bou representa: l'animal mansuet

que treballa silenciosament i que obeeix la veu del seu amo. Només aquells que són senzills i humils poden descobrir Maria, perquè la Mare de Déu no és una figura que calgui entendre, sinó que cal contemplar-la, no amb els ulls del cos, sinó amb els ulls de la nostra ànima, del nostre esperit. Contemplant Maria hom s'adona de la immensitat del Déu que tot ho ha creat i que amb la seva providència tot ho ha disposat. Contemplant Maria hom pot pronunciar aquelles paraules amb què, quan ella va visitar la seva cosina Elisabet, va magnificar el Senyor i el seu esperit es va alegrar en Déu que ens salva «perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa» (Lc 1,48).

Però encara hi ha quelcom més: Maria és la primera creient, la primera cristiana. És la més excelsa de les criatures, l'exemple més insigne de confiança en Déu i la glòria del gènere humà. Ha estat pujada als cels i entronitzada per damunt dels àngels, coronada com a reina i venerada per tota l'Església, estesa d'Orient a Occident. Però tot això és gràcies a la seva maternitat, per haver acceptat amb tot el seu cos i la seva ànima el pla de Déu i la seva voluntat.

En definitiva, quin és el paper de Maria, quina la seva missió? Mireu-la ben fixament, contempleu la seva imatge, petita i bruna: què hi veieu? L'amor de Déu encarnat, la Paraula de Déu feta carn, Jesucrist nostre Senyor assegut a la seva falda. La veritable missió, la més important, de Maria és portar-nos a Jesús. I això en el doble sentit de l'expressió: ella és la que ens ha portat Jesús perquè, prenent carn humana en ella, ha nascut i s'ha fet un home com nosaltres, capaç de compadir-nos i de donar-nos el seu perdó i el seu amor. Ell ha arribat fins a nosaltres gràcies a Maria. Però també és ella la que, com infants que encara no saben caminar, ens agafa de la mà i ens condueix fins al seu Fill. Mireu-la allà, al seu cambril, com ens mostra el camí, la veritat i la vida, com ens ensenya on es troba la veritable felicitat. Com a les noces de Canà, Maria es queda endarrere i diu als qui serveixen: «Feu tot el que ell us digui.» Aquesta és la Mare de Déu del Tura, la que diu a tots els qui cerquen refugi al seu santuari: «Feu tot el que ell us digui.»

En aquests temps tan complicats que estem vivint, el seu missatge continua essent actual: «Feu tot el que ell us digui.» Enmig d'aquesta crisi, on sembla que no hi ha futur, no ens podem donar per vençuts ni ens podem deixar robar l'esperança ni l'alegria. No podem esperar que vingui un salvador del món que resoldrà tots els problemes i ens farà sortir d'aquest forat, no. Aquesta crisi és fonamentalment de valors humans: crisi de solidaritat, d'honradesa, de senzillesa, de veritat, de confiança... És una veritable crisi de l'ésser humà. Ens cal tornar a ser humans en plenitud. I en aquest camí de reconstrucció, de tornar a ser plenament humans, ens trobem amb Maria, que ens diu: «Feu tot el que ell us digui.»

Benvolguts lectors: en la proximitat de la festa de la Mare de Déu del

Tura, us desitjo de tot cor una bona festa major, viscuda en plenitud. Sobretot, en algun moment de les festes, passeu pel santuari, i allí, davant d'ella, pregueu per aquest arquebisbe, pels pobres i pels qui no tenen feina ni recursos. Pregueu-li sobretot pels joves, perquè no perdin el nord en aquests temps de tanta confusió i relativisme. Demanem-li que ens faci a tots cada cop més humans, fins que arribem a entendre que tots els homes són fills de Déu i que tots nosaltres, independentment del credo, llengua o color de la pell, som germans. Allí, davant la seva imatge, apliqueu l'òida: No sentiú la seva veu? «Feu tot el que ell us digui.»

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, juny de 2011

ALS QUATRE VENTS

349. CRIST ENS OBRE LES PORTES

5 de juny de 2011

Sabem per l'evangeli que després de la seva Resurrecció, Jesucrist es va fer present, encara que d'una manera diferent, davant dels Apòstols, els deixebles i aquelles dones que l'acompanyaven pels camins de Palestina. I que, arribat el moment, es va acomiadar dels Apòstols enlairant-se cap al cel. Comentant aquests passatges, Benet XVI ens avisa que «la paraula *cel* no indica un lloc sobre les estrelles, sinó quelcom molt més agosarat i sublim: indica Crist mateix, la persona divina que acull plenament i per sempre la humanitat». Entrem en el cel en la mesura que ens apropem a Jesús i entrem en comunió amb ell.

Una cosa semblant van experimentar els Apòstols, perquè, lluny de caure en el desànim de l'orfanat, ens diuen les Escriptures que van tornar a Jerusalem «plens d'una gran alegria» (Lc 24,52). L'explicació és clara: no havien perdut Crist per sempre, sinó que havien vist obertes per a ells les portes de la vida eterna.

La Resurrecció és el fonament de la fe cristiana i l'Ascensió ho és de la nostra esperança de vida eterna en Déu. Jesús, que essent Déu va viure a la terra com un de nosaltres, ha anat a preparar-nos l'estatge celestial, el seu regal excels, aquell que va venir a portar-nos a la terra com un do de la seva generositat sense límits.

En el seu famós llibre *Mer cristianisme*, C.S. Lewis ressalta aquest caràcter de do de Déu que té el cel, i el contraposa amb algunes idees que a vegades tenim en la nostra miopia per als temes espirituals. D'aquesta manera ens diu que hem d'abandonar la idea que Déu ens fa una espècie d'examen,

en el qual es tracta de treure bones notes i merèixer el premi. Segons això tindríem amb ell una espècie de pacte pel qual, si complim la nostra part del contracte, Déu queda en deute amb nosaltres, i, per simple justícia, es veu necessitat de complir al mateix temps la seva part donant-nos el que ens correspon.

El mateix escriptor anglès recorda que els cristians sovint han discutit si el que salva és la fe en Crist o les bones accions. A ell li sembla que és com preguntar quina de les dues peces d'una tisora és més útil. En efecte, ni es pot menysprear la fe, ni tampoc les bones obres, conscients, això sí, que tot el que tenim, començant per la vida, és do de Déu. En aquest sentit valdria la metàfora del nen al qual el pare dóna uns diners. A partir d'aquell moment són del fill, però perquè els hi ha donat el pare. El que correspon al fill és fer-los fructificar, com en la paràbola dels talents.

Immediatament abans de l'Ascensió, Jesús s'acomiada dels seus Apòstols dient-los: «Rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8). Aquest és l'encàrrec que ens fa a tots. Abans d'anar al cel que ens té promès, tenim una feina a fer a la terra: amb l'exemple i la paraula hem de donar testimoniatge d'aquesta vida feliç que ens espera a tots.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

350. COM ALS PRIMERS CRISTIANS

12 de juny de 2011

Aquest diumenge celebrem la festa de Pentecosta. Sóc conscient que parlar avui de l'Esperit Sant requereix posar en exercici la fe, no una fe basada en el fetitxisme, sinó en la paraula de Crist, que va dir als seus Apòstols que no s'absentessin de Jerusalem, sinó que romanguessin allí a l'espera de l'Esperit Sant. Els onze apòstols així ho van fer, i, al costat de la Mare de Déu, van romandre en pregària al Cenacle, escenari del comiat de Jesús, quan van ser envaïts per la presència de l'Esperit Sant.

La fe es fonamenta a creure el que Crist va dir. Però no és una certesa que s'imposi. Jean Guitton expressa la llibertat d'adherir-s'hi dient que tenim «prou llum per creure i suficient ombra per dubtar», però adverteix que, en el pitjor dels casos, com va dir Bossuet, «la fe comporta foscor, però l'ateisme comporta l'absurd».

Els Apòstols també van passar per aquest clarobscur de la fe. En la seva conservació Maria va jugar sense dubte un paper de mare. Sabem pels evangelis que, després de rebre l'Esperit Sant, els deixebles, abans temo-

rosos, es van llançar amb goig a predicar, i que d'allí va néixer la primera expansió de l'Església.

Potser ara molts se senten també dubitatius, o desesperançats, manejant les estadístiques de joves que es troben allunyats de l'Església, i pensant que els catòlics practicants estan en minoria a Catalunya. ¡També estaven en minoria els primers cristians en la societat de la seva època! El paganisme, el politeisme, dominaven la cultura de l'Imperi romà, per no parlar de tantes regions del món a les quals trigaria segles a arribar el missatge de Crist. Però la fe es va anar estenent, a través de l'exemple de vida de les persones senzilles que eren cristianes. «Mireu com s'estimen», deien d'elles.

Els agricultors i artesans donaven exemple de la seva fe amb la seva conducta, els comerciants exportaven, juntament amb les seves mercaderies, la valuosa mercaderia de les seves creences, els missioners es van escampar pel món... Com ho van fer? No es van reunir per fixar una estratègia incontestable, no van convocar reunions fins a determinar un comunicat perfecte. Simplement, es van deixar portar per l'Esperit de Déu.

Els primers cristians, i nosaltres com ells, se sentien incapaços per ells mateixos de canviar el món. Van començar canviant ells, posant la seva confiança en el Senyor, i Déu va fer la resta. A cada època van sorgir sants, que van ser com fars de llum, i que l'Església va canonitzar per posar-los d'exemple. I juntament amb ells va arribar l'esplendor de moltes vides santes, mai no canonitzades perquè seria impossible, que van donar testimoni de la seva fe.

Pentecosta no és un fet històric només. L'Esperit Sant continua bufant sobre els qui l'invoquen i es deixen portar per aquest «vent impetuós» que també acostuma a manifestar-se com una brisa suau, que escombra de la nostra vida qualsevol tipus de tristesa i ens condueix a l'alegria de saber-nos fills de Déu.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

351. ATRI DELS GENTILS

19 de juny de 2011

C. S. Lewis, escriptor convers al cristianisme, en concret a l'anglicanisme, va escriure un llibre famós, *Mer cristianisme*, en el pròleg del qual convidava persones que no creien, com li havia passat a ell, a endinsar-se al vestíbul de la casa cristiana. Des d'allí podrien entrar a qualsevol de les habitacions, les diverses Esglésies cristianes, ja que és a les habitacions on es troben els sofàs, la xemeneia encesa i el menjar, no al vestíbul, que és lloc d'espera. Per això advertia que l'estada al vestíbul no han de considerar-la, els qui

són allí, com una acampada, sinó com un lloc de pas, i mentre hi són han de resar, demanar llum per a prendre la decisió correcta.

Una cosa semblant a això és la recent iniciativa anomenada *atri dels gentils*, per la qual la gran porta de l'habitació de l'Església catòlica s'ofereix als qui entren al vestíbul per a un diàleg sincer sobre la fe i la vida. La idea neix del nou Consell Pontifici per a la Nova Evangelització, que té per objectiu «promoure una evangelització renovada en països on hi ha hagut un primer anunci de la fe, però que viuen una secularització progressiva i una espècie d'eclipsi del sentit de Déu».

Va ser el papa Benet XVI qui, el desembre de 2009, va expressar el seu desig de crear un «atri dels gentils» on els homes puguin entrar en contacte amb el Déu per a ells desconegut. El nom correspon a l'atri del temple de Jerusalem reservat als pagans, citat diverses vegades en el Nou Testament. La menció de *gentils* no té cap connotació negativa. Hi ha moltes persones magnífiques i amb molt bona voluntat —algunes d'elles exemplars— que cerquen Déu en el seu cor, a vegades fins i tot sense saber-ho, i que poden trobar-lo en aquests col·loquis que es promouen.

El primer es va fer a París, símbol de la Il·lustració, capital d'una França en la qual només el 36% d'habitants confessa creure en Déu quan es fan enquestes. Els escenaris de les converses entre personalitats de gran relleu, catòliques i agnòstiques, van ser la seu de la UNESCO, l'Institut de França, la Universitat de la Sorbona i la plaça de la Catedral de Nôtre Dame.

Aquestes iniciatives s'aniran expandint pel món. Arribat el moment, desitjo ferventment que puguem acollir-les també a l'arxidiòcesi de Tarragona. En concret tinc l'esperança que l'edifici remodelat del Seminari pugui albergar aquests diàlegs que poden afavorir la pau, l'entesa i, si és el cas, la conversió de moltes persones, predominantment joves. Per a això invoco la protecció de la Mare de Déu, perquè ens guïï en aquesta trobada amb els nostres germans, els homes, i amb el seu Fill diví.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

352. LA FESTA DE L'AMOR

26 de juny de 2011

Com a terme i continuació del temps pasqual, l'Església ens proposa celebrar tres grans festes: la Santíssima Trinitat, el Corpus Christi i el Sagrat Cor de Jesús. Avui vull ocupar-me del Corpus, festa eucarística que recorda la del Dijous Sant, però no en el context de la Passió, sinó en el de la Resurrecció.

Sobretot als pobles, però també a les ciutats, la seva celebració va unida a les processons. És com si la magnitud d'aquest misteri d'amor de Jesús per

les persones desbordés els murs de les esglésies i es fes present als carrers per a acompanyar les persones en els seus afanys quotidians: els pares de família, els estudiants, els ancians i malalts, els qui busquen un sentit a la vida, als pobres... És el Senyor que no passa de llarg, sinó que vol fer camí amb nosaltres, com quan, ressuscitat, es dirigia a Emmaús.

Recordo de la meva infància, com al poble —en molts pobles— es feien altars als carrers, es cobria el recorregut de flors i el Senyor en la custòdia avançava solemne pels carrers i la gent s'agenollava o inclinava el cap al seu pas. «Agenollar-se davant l'eucaristia és una professió de llibertat» —ha dit Benet XVI—; «qui s'inclina davant Jesús no pot ni ha de prostrar-se davant cap poder terrenal per fort que sigui. Els cristians només ens agenollem davant Déu.»

Sant Joan Maria Vianney convidava els seus parroquians: «Veni a la comunió [...]. És veritat que no en sou dignes, però la necessiteu.» Són paraules que conserven tota la seva actualitat perquè Crist és el mateix ahir, avui i sempre. Ell ens convida a la seva taula, com aquell rei de la paràbola. I en la diada de Corpus sembla que no en té prou amb obrir les portes i enviar els seus delegats que truquin a la gent, sinó que surt ell mateix als nostres carrers santificant-los amb la seva presència.

Veig amb molt de goig com, després d'un període convuls, es recuperen aquestes manifestacions de pietat popular que són les processons amb el Santíssim. En alguns pobles de la nostra arxidiòcesi tenen una gran tradició i s'engalanen els carrers. Tant de bo siguin cada vegada més els pobles que honren d'aquesta manera Jesús sacramentat.

Però Jesús vol ser honrat sobretot en els altres, particularment en els pobres. Fidel a aquest desig, l'Església celebra aquest dia el precepte de la caritat i gira els ulls als més necessitats. És el dia de Càritas, la gran iniciativa eclesial que es bolca en tot el món en ajuda dels famolencs, de les persones sense sostre i sense feina.

A les nostres ciutats la funció de Càritas, més encara en temps de crisi, es revela com insubstituïble. A la seva ombra neixen iniciatives magnífiques. Una de les últimes, a Tarragona, ha estat la posada en marxa d'un àmbit anomenat Cafè i Caliu, que acull durant el matí desenes de persones que acudeixen a gaudir d'un esmorzar complet i de la companyia i ajuda de voluntaris que els mostren la seva solidaritat no amb paraules, sinó amb fets.

Corpus Christi és la gran festa de la caritat ben entesa, la festa de l'amor.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes de juny de 2011

Dimecres 1

Rep la visita protocol·lària del nou Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Sr. Xavier Puigdollers Noblom, acompanyat per la Directora dels Serveis Territorials de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat a Tarragona, Sra. Rosanna Camps Aragonès.

Rep altres visites, entre elles la del P. Pere Martorell Ferran, nou prior dels Carmelites Descalços de Tarragona.

Dijous 2

A la casa de l'Arquebisbat, presideix una reunió amb diversos assessors i els tècnics de l'obra del Centre Cultural Tarraconense de cara a l'acabament de la primera fase de la rehabilitació i propera inauguració.

A l'església parroquial de la Santíssima Trinitat de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Divendres 3

A l'església parroquial de Santa Maria de Solivella, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 4

A l'església parroquial de Sant Pau de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

A l'església parroquial de Sant Jaume Apòstol de Creixell, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 5

A l'església parroquial de Santa Maria de Cornudella de Montsant, presideix l'eucaristia durant la qual confereix l'orde del presbiterat al diaca Mn. Miquel Lluís Castillejo Brull.

Dilluns 6

Rep visites.

Dimarts 7

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 217 del Consell Episcopal.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Rep visites, entre d'altres el P. Manuel Bonilla, provincial dels Carmelites.

Dimecres 8

Rep visites.

A la tarda visita el Club Vaixell, de la Fundació Sant Joaquim i Santa Anna.

Al vespre, a l'Hotel Imperial Tarraco, assisteix al sopar benèfic que l'Associació Catalana de Suport a la Gent Gran realitza anualment.

Dijous 9

A la Catedral, rep l'ambaixador a Espanya i Andorra dels Estats Units de Nord-amèrica, Sr. Alan D. Solomont, que visita la nostra ciutat acompanyat de la seva esposa i del Sr. Gregory D. Crouch, cònsol general d'aquell país a Barcelona.

Rep visites, entre d'altres la Sra. Carme Borbonès, directora de Càritas Catalunya, recentment nomenada, per part del president de la Generalitat de Catalunya, membre del Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars, i posteriorment elegida secretària d'aquest organisme.

A la casa de l'Arquebisbat, presideix una reunió amb els membres del Centre d'Orientació Familiar.

Divendres 10

Rep visites.

Visita la comunitat del Seminari del Poble de Déu del Monestir de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc, i comparteix amb ells el dinar.

Visita el santuari de la Mare de Déu del Tallat de Rocallaura.

A l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Mont-roig del Camp, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 11

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 20 del Consell Pastoral Diocesà.

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Valls, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 12

A la Catedral, presideix la missa conventual en la solemnitat de Pentecosta, durant la qual administra el sagrament de la confirmació.

A la tarda, a Cambrils, participa en la Trobada Diocesana de Catequistes.

Dilluns 13

Convidat per Mn. Jordi Díaz Moix, administrador parroquial, visita per primera vegada l'església de la Concepció de Maria de les Voltes i salu-

da els fidels congregats. A continuació celebra l'eucaristia, també per primera vegada, a l'església parroquial de Sant Antoni de Pàdua de les Irlles, amb motiu de la seva festa patronal.

Dimarts 14

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 218 del Consell Episcopal.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

A la casa dels Concilis, presideix la reunió de l'equip dels Minyons Escolta i Guies Sant Jordi de la demarcació.

Dimecres 15

A la casa de l'Arquebisbat, presideix una roda de premsa per a presentar als mitjans de comunicació la memòria d'activitats 2010 de Càritas Diocesana.

A Barcelona, presideix la reunió de delegats d'ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).

Visita el Seminari Major Interdiocesà, celebra l'eucaristia i comparteix el sopar.

Dijous 16

A la casa d'espiritualitat dels pares rogacionistes del Santuari de la Mare de Déu de Loreto, presideix la reunió n. 21 dels arxiprestos.

Rep visites.

A la sala d'actes del Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, presideix l'acte de presentació del llibre *Societat i Església a Catalunya*, del Dr. Joan Bada Elies.

Divendres 17

Rep visites.

A l'església parroquial de Santa Maria de Cambrils, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 18

Rep visites.

Diumenge 19

A l'església parroquial de Santa Maria de Guimerà, administra el sagrament de la confirmació.

A l'església parroquial de Sant Fructuós de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 20

A Madrid, a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola, participa en la reunió anual conjunta de la Comissió episcopal d'ensenyament i catequesi.

Dimarts 21

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 219 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 22

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, celebra l'eucaristia de la festa de Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer.

Dijous 23

A la seu del Club de Tennis Tarragona, és convidat a l'esmorzar festiu organitzat pels membres de la Lleua del Biberó, amb motiu del seu aniversari.

Rep visites, entre d'altres la de Vicente Morales, un dels fundadors del grup Brotes de Olivo.

Divendres 24

A l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de l'Espluga de Francolí, administra el sagrament de la confirmació.

A l'església parroquial de la Transfiguració del Senyor de Vimbodí, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 25

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona, celebra la solemne eucaristia de la dedicació del temple i la consagració de l'altar, un cop acabades dels obres de restauració. A continuació, en un dels refugis del port, participa en el dinar festiu de germanor.

A l'església parroquial de Santa Maria de la Secuita, administra el sagrament de la confirmació.

A l'església del Sagrat Cor de Vistabella, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 26

A l'església parroquial de Sant Jaume Apòstol de Sant Jaume dels Domenys, administra el sagrament de la confirmació.

A la Catedral, presideix l'eucaristia en la solemnitat del Corpus Christi i la processó pels carrers de la Part Alta de la ciutat.

Dilluns 27

Rep visites.

A l'església parroquial de l'Assumpció de les Borges del Camp, presideix l'eucaristia de la XVII Trobada diocesana d'escolans.

A la Catedral, celebra l'eucaristia en memòria de les víctimes de la Guerra del Francès en la commemoració del II centenari del setge i assalt de Tarragona per les tropes napoleòniques.

Dimarts 28

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 220 del Consell Episcopal.

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Al vespre, a la Rambla Nova de Tarragona, participa en l'acte institucional commemoratiu del II centenari del setge i assalt de Tarragona per les tropes franceses.

Dimecres 29

Rep visites.

A l'església prioral de Sant Pere Apòstol de Reus, presideix l'eucaristia de la solemnitat de Sant Pere, i després la processó pels carrers de la ciutat.

Dijous 30

Rep visites.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, celebra l'eucaristia de final de curs dels professors de religió.

	<h2>RECLAMS PUBLICITARIS</h2>
	<p>TÈXTEL: samarretes, gorres, mocadors... SERIGRAFIA: Adhesius, calendaris, cartells de pvc... IMPRESSIÓ DIGITAL: en diferents suports: vinil, paper, transparències, per a la realització de banderoles, cartells... RETOLACIONS, RÈTOLS, TANQUES...</p>
<p>Av. Paisos Catalans, 169-173 - REUS. Tel. 977 32 07 96 - info@signo.cat</p>	

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de juny de 2011

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat amb data de 5 de juny de 2011, els següents nomenaments:

- Mn. Miquel Lluís Castillejo Brull, rector de les parròquies de Santa Maria de Cornudella de Montsant, de Sant Pere de Poboleda i de Santa Maria de Siurana.

TEMES TRACTATS

en les reunions n. 217 i 218 del Consell Episcopal

7 i 14 de juny de 2011

- Amb data de 5 de juny de 2011, nomenament de Mn. Miquel Castillejo Brull com a rector de les parròquies de Santa Maria de Cornudella de Montsant, de Sant Pere de Poboleda i de Santa Maria de Siurana.
- Preparació de les properes reunions del Consell Pastoral Diocesà, dels arxiprestos amb el Consell Episcopal i de la jornada de formació permanent del clergat del mes de juny.
- A petició de la Congregació per al Clergat, en ocasió del 60è aniversari de l'ordenació presbiteral del sant pare Benet XVI, celebracions amb adoració eucarística en què es facin pregàries per a la santificació del clergat i l'obtenció de vocacions sacerdotals.
- Presentació, per part de la Sra. Marisa Jiménez Buedo, delegada diocesana per a la pastoral de joventut, del Moviment Cristià de Joves que es vol iniciar el proper curs en compliment de l'objectiu 3r, acció 1 del Pla pastoral diocesà 2010-2013.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi.

Delegació diocesana per a la vida consagrada

CARTA

relativa a la Jornada Pro Orantibus 2011

El diumenge dia 19 de juny, Solemnitat de la Santíssima Trinitat, celebrem la Jornada Pro Orantibus, 'pel qui pregunen', concretament pels monjos i monges de vida contemplativa.

El objectius d'aquesta jornada són: en primer lloc la pregària en favor dels consagrats i consagrades en la vida monàstica contemplativa, com a expressió de reconeixement, estima i gratitud pels qui representen, i el ric patrimoni espiritual d'aquests ordes contemplatius en l'Església. Un altre objectiu és aprofitar les catequesis i trobades de formació per a fer conèixer la vocació específicament contemplativa, tan actual i tan necessària en l'Església i en el món; i que gràcies a Déu en alguns llocs és de gran vitalitat. Un tercer objectiu és fomentar totes les iniciatives pastorals adreçades a promoure la vida de pregària i la dimensió contemplativa en les Esglésies particulars; i on sigui possible oferir als fidels l'oportunitat de participar en les celebracions litúrgiques d'algun monestir, salvaguardant sempre les exigències i lleis de la clausura.

Com cada any la Jornada té un lema. El d'aquest any és, «Lectio divina: camí de llum». Aquest lema fa referència a allò que la tradició monàstica ha tingut sempre con a eix de la seva espiritualitat, la lectura meditada i feta vida de la Sagrada Escripura. A l'estil de Maria, «que retenia totes aquestes coses i les considerava en el seu cor» (Lc 2,19.51).

Els consagrats i consagrades contemplatius, per la familiaritat orant amb la Sagrada Escripura, estan convocats a convertir-se en exegesi vivent de la Paraula de Déu, la qual llegeixen i mediten, i pregunuen i celebren diàriament amb ella en comunió amb tota l'Església. Per la pràctica de la *lectio divina* la Paraula obra en ells aquesta conversió de l'existència que transforma la vida fins a fer-la paràbola lluminosa del cor de Crist. Vivint segons la Paraula, els contemplatius, en la seva vida amagada als ulls del món, tenen la gran missió d'irradiar en l'Església la unitat, la veritat, la bondat i la bellesa de la Trinitat divina que estima tota persona amb misericòrdia infinita,

Amb motiu d'aquesta Jornada també s'edita un cartell al·lusiu a aquesta jornada en el qual es pot llegir el lema. El d'aquest any és molt significatiu i suggeridor. En el moment d'escriure aquestes ratlles encara no ens han arribat des de Madrid; espero que els puguem tenir abans de preparar la tramesa i poder-vos-els fer arribar.

Atentament,

Pere Cardona, ofmcap.

Delegat diocesà per a la vida consagrada

Tarragona, 7 de juny de 2011

secció documental

Santa Seu

Congregació per al clergat

PREGÀRIES

per a l'adoració eucarística durant el mes de juny i el dia 1 de juliol, Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, a favor de la santificació del clergat i per a obtenir el do de noves i santes vocacions en ocasió del 60è aniversari de l'ordenació presbiteral del sant pare Benet XVI

La Congregació per al Clergat ens suggereix la següent pregària dels fidels, centrada «en la figura de l'apòstol Pere, roca sobre la qual Crist ha fundat l'Església i fonament de comunió eclesial».

PER A LA PREGÀRIA DELS FIDELS:

Germans i germanes, junt amb l'Església universal, elevem la nostra pregària de gratitud al Pare per l'alta missió que Crist ha conferit a Pere i als seus successors.

Preguem dient: Escolteu-nos, Senyor.

1. Pel papa Benet XVI, vicari de Crist a la terra i pastor de tot el ramat, que el Senyor el conservi, li doni vida i salut, el faci feliç a la terra i el preservi de qualsevol mal. Preguem el Senyor.
2. Pels bisbes, els preveres i els diaques, i per tots els ministres de l'evangeli, que siguin fidels en els seus compromisos, santament orgullosos de la seva vocació i compromesos en la seva entrega, i que siguin miralls lluminosos de la pròpia identitat i visquin amb l'alegria que prové del do que han rebut. Preguem el Senyor.
3. Per l'Església santa de Déu, perquè estigui sempre en comunió amb el Papa en el vincle de la unitat, de la veritat i de l'amor, a fi que tots els homes rebin de vós —pastor i bisbe de les ànimes— la veritat, la gràcia i la vida eterna. Preguem el Senyor.
4. Per les vocacions, perquè el Senyor continuï enviant obrers a la vinya, compromesos en el difícil però a la vegada apassionant ministeri de l'anunci de la bona nova, i perquè tots els cridats no tinguin por de donar les seves vides a favor dels germans mitjançant el ministeri sagrat. Preguem el Senyor.
5. Pels fidels laics, perquè visquin la seva fe de manera activa i responsable, mitjançant la col·laboració generosa, humil i madura amb els seus pastors. Preguem el Senyor.
6. Per tots els membres difunts del clergat, perquè el Senyor —premi i corona de tots els servents fidels— aculli amb l'abraçada de la misericòrdia aquells als quals, mentre eren amb nosaltres, els heu donat la vostra Paraula i els vostres sacraments, i així els concediu exultar per sempre de la litúrgia del cel. Preguem el Senyor.

Pare, que heu volgut que Pere tingué de manera estable un successor en la seva missió rebuda de Crist, acolliu la nostra pregària. Guieu la vostra Església pels camins de la santedat, de la fe i de la saviesa de tots aquells que heu escollit com a pastors del vostre poble. Per Jesucrist Senyor nostre. Amén.

Santa Seu, 13 de maig de 2011

Consell Pontifici

per a la Pastoral dels Emigrants i Itinerants

MISSATGE

amb motiu de la Jornada Mundial del Turisme, 27 de setembre de 2011

El 27 de setembre se celebra la Jornada Mundial del Turisme, promoguda per l'Organització Mundial del Turisme (OMT), que compta ja des de la seva primera edició, el 1980, amb l'adhesió de la Santa Seu.

El tema d'enguany, «Turisme i acostament de les cultures», vol subratllar la importància que els viatges tenen en la trobada entre les diferents cultures del món, especialment en aquests temps en què més de nou-cents milions de persones fan desplaçaments internacionals, afavorits pels moderns mitjans de comunicació i per l'abaratiment dels costos.

D'aquesta manera, el turisme se'ns presenta com una «activitat que fa caure les barreres que separen les cultures i fomenta la tolerància, el respecte i la comprensió mútua. En el nostre món, sovint dividit, aquests valors representen els fonaments d'un futur més pacífic».¹

Partint d'un concepte ampli de cultura que comprèn, a més de la història o del patrimoni artístic i etnogràfic, els estils de vida, les relacions, les creences i els valors, afirmem no sols l'existència de la diversitat cultural, sinó que, en la línia del Magisteri de l'Església, la valorem com un fet positiu. Per això, «és necessari fer que les persones no sols acceptin l'existència de la cultura de l'altre» —com ho afirma Benet XVI—, «sinó que també desitgin enriquir-se gràcies a ella»,² acollint el que aquesta té de bo, de veritable i de bonic.

I per a aconseguir aquest objectiu, el turisme ens ofereix totes les seves possibilitats. El Codi Ètic Mundial per al Turisme afirma, pel que fa a això, que «si es du a terme amb l'obertura d'esperit necessària, és un factor insubstituïble d'autoeducació, de tolerància mútua i d'aprenentatge de les diferències legítimes entre pobles i cultures i de la seva diversitat».³ Aquest, per la seva mateixa naturalesa, pot afavorir tant la trobada com el diàleg, ja que posa en contacte amb altres llocs, altres tradicions, altres maneres de viure, altres formes de veure el món i de concebre la seva història. Per tot això, el turisme és certament una ocasió privilegiada.

---

1 TALEB RIFAI, Secretari General de l'OMT, Missatge del Dia Mundial del Turisme de 2011.

2 BENET XVI, Missatge en ocasió d'una jornada d'estudi sobre el diàleg entre cultures i religions organitzada pel Consell Pontifici per al Diàleg Interreligiós i pel Consell Pontifici per a la Cultura, 3 de desembre de 2008.

3 ORGANITZACIÓ MUNDIAL DEL TURISME, Codi Ètic Mundial per al Turisme, 1 d'octubre de 1999, art. 2 §1.

Però per a dialogar, la primera condició que s'exigeix és saber escoltar, voler ser interpel·lats per l'altre, voler descobrir el missatge que tanca cada monument, cada manifestació cultural, des del respecte, sense prejudicis ni exclusions, evitant lectures superficials o esbiaixades. Així, és tan important «saber acollir» com «saber viatjar». Això implica que les activitats turístiques s'han d'organitzar des del respecte a les peculiaritats, lleis i costums dels països receptors, per la qual cosa els turistes hauran de demanar informació, des d'abans de la seva sortida, sobre les característiques del lloc que visitaran. Però també les comunitats receptores i els agents professionals hauran de conèixer les formes de vida i les expectatives dels turistes que els visiten.⁴

Partint del fet que tota cultura tanca en ella mateixa certs límits, la trobada amb cultures diferents permet un enriquiment de la pròpia realitat. En aquest sentit es manifestava el beat Joan Pau II quan afirmava que «la “diferència”, que alguns consideren tan amenaçadora, pot arribar a ser, mitjançant un diàleg respectuós, la font d'una comprensió més profunda del misteri de l'existència humana».⁵

Un objectiu de la nostra pastoral del turisme serà educar i preparar els cristians de manera que aquesta trobada de cultures que es pot produir en els seus viatges no sigui una oportunitat perduda, sinó que serveixi certament com un enriquiment personal, que l'ajudi a conèixer l'altre, alhora que es coneix a ell mateix.

En aquest diàleg que es produeix fruit de l'acostament de les cultures, l'Església té molt per aportar. «També en el camp cultural» —assenyala Benet XVI— «el cristianisme ha d'oferir a tots la força de renovació i d'elevació més poderosa, és a dir, l'amor de Déu que es fa amor humà.»⁶ És immens el patrimoni cultural, entès en el sentit ampli a què anteriorment hem fet referència, que sorgeix de l'experiència de fe, de la trobada entre la cultura i l'evangeli, fruit de la profunda vivència religiosa de la comunitat cristiana. Certament, aquestes obres d'art i de memòria històrica tenen un potencial evangelitzador enorme, pel fet que s'inserixen en la *via pulchritudinis*, el camí de la bellesa, que és «un camí privilegiat i fascinant per a acostar-se al misteri de Déu».⁷

Ha de ser un objectiu prioritari de la nostra pastoral del turisme mostrar el veritable significat de tot aquest patrimoni cultural, nascut a l'abric de la fe i per a glòria de Déu. En aquesta línia, encara ressonen les paraules del beat Joan Pau II dirigides als agents de pastoral del turisme: «Ajudant els visitants a remuntar-se fins a les fonts de la fe que va fer sorgir aquests edificis, contribuïu a fer que formin la seva mirada —que és també un despertar de l'ànima davant les realitats de l'esperit—, alhora que feu visible l'Església de pedres vives que formen les comunitats cristianes.»⁸ És per això important que presentem aquest patrimoni en la seva autenticitat, mostrant-lo en la seva vertadera naturalesa religiosa, inserint-lo en el context litúrgic en què va néixer i per al qual va néixer.

---

4 Cf. *ibid.*, art. 1.

5 JOAN PAU II, Discurs a l'Assemblea General de les Nacions Unides, 5 d'octubre de 1995, n. 10.

6 BENET XVI, L'obertura recíproca entre les cultures és un terreny privilegiat per al diàleg. Discurs al Consell Pontifici de la Cultura, 15 de juny de 2007.

7 BENET XVI, Audiència general, 18 de novembre de 2009.

8 JOAN PAU II, Discurs als participants en el IV Congrés Mundial de pastoral del turisme, 17 de novembre de 1990, n. 4.

Perquè som conscients que l'Església «existeix per evangelitzar»,⁹ hem de preguntar-nos constantment: Com acollir les persones en els llocs sagrats de manera que això els ajudi a conèixer i estimar més el Senyor? Com facilitar una trobada entre Déu i cadascuna de les persones que allí acudeixen? Cal subratllar, en primer lloc, la importància d'un acolliment adequat, «que tingui en compte el que és específic de cada grup i de cada persona, les expectatives dels cors i les seves autèntiques necessitats espirituals»,¹⁰ i que es manifesta en diversitat d'elements: des dels detalls senzills fins a la disponibilitat personal a l'escolta, passant per l'acompanyament durant el temps que duri la presència.

Pel que fa a això, i amb l'objectiu d'afavorir aquest diàleg intercultural i aprofitar el nostre patrimoni cultural al servei de l'evangelització, és convenient adoptar una sèrie d'iniciatives pastorals concretes. Totes elles han d'integrar-se en un programa ampli d'interpretació que, al costat d'informació de tipus historicocultural, mostri de manera clara i accessible el significat religiós original i profund de les manifestacions culturals, emprant per a això mitjans actuals i atractius, i aprofitant els recursos personals i tecnològics que tenim a la nostra disposició.

Entre aquestes propostes concretes es troba l'elaboració de recorreguts turístics que ofereixin la visita als llocs més importants del patrimoni religiós-cultural de la diòcesi. Al costat d'això s'ha d'afavorir un ampli horari d'obertura, alhora que s'ha de disposar d'una estructura d'acolliment adequada. En aquesta línia apareix com a important la formació espiritual i cultural de les guies turístiques, alhora que es pot valorar la possibilitat de crear organitzacions de guies catòliques. I al costat d'això, l'elaboració de «publicacions locals en forma de fullets turístics, de webs o de revistes especialitzades en el patrimoni, amb l'intent pedagògic d'evidenciar l'ànima, la inspiració i el missatge de les obres, i amb una anàlisi científica dirigida a la comprensió profunda de l'obra».¹¹

No podem conformar-nos a concebre la visita turística com una simple preevangelització, sinó que ha de servir-nos de plataforma per a realitzar l'anunci clar i explícit de Jesucrist.

Aprofito l'ocasió per a anunciar oficialment la celebració del VII Congrés Mundial de Pastoral del Turisme, que tindrà lloc, si a Déu plau, a Cancún (Mèxic) la setmana del 23 al 27 d'abril de 2012. Aquest esdeveniment, organitzat pel nostre Consell Pontifici en col·laboració amb la Conferència Episcopal Mexicana i la prelatura de Cancún-Chetumal, serà certament una oportunitat important per a continuar aprofundint en les propostes concretes que la pastoral del turisme requereix per als temps presents.

† Antonio Maria Vegliò, *president*

† Joseph Kalathiparambil, *secretari*

Santa Seu, 6 de juliol de 2011

9 PAU VI, Exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi*, sobre l'evangelització en el món contemporani, 8 de desembre de 1975, n. 14.

10 CONSELL PONTIFICI PER A LA PASTORAL DELS EMIGRANTS I ITINERANTS, El Santuari. Memòria, presència i profecia del Déu viu, 8 de maig de 1999, n. 12.

11 CONSELL PONTIFICI DE LA CULTURA, Document final de l'assemblea plenària «La Via pulchritudinis. Camí privilegiat d'evangelització i de diàleg», 27-28 de març de 2006.

secció bibliogràfica

CONGRÉS INTERNACIONAL
«TECLA, DEIXEBLA DE PAU, SANTA D'ORIENT I D'OCCIDENT

Dates: 27-29 d'octubre de 2011

Lloc: Seminari Pontifici de Tarragona

Inscripcions: Secretaria de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós

congres.santatecla@arquebisbattarragona.cat

<http://insaf.arquebisbattarragona.cat>

Temàtica: Es tractaran àmpliament les actes de Pau i Tecla, les aportacions dels Pares de l'Església, el culte a Orient, a Occident i a casa nostra, estudis arqueològics, epigrafia i iconografia

Organitza: Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós i Facultat de Teologia de Catalunya

VINS DE MISSA

DE MULLER, S. A

CASA FUNDADA EL 1851

Medalla d'Or a l'Exposició Vaticana de 1888 (S.S. Lleó XIII)
Proveïdors de SS.SS. Pius X, Benet XV. Pius XII i Joan XXIII
GARANTIA D'ABSOLUTA PURESA I D'EXQUISIDA QUALITAT

Camí Pedra Estela, 34 - 43205 REUS (Tarragona)
Tels.: 977 75 74 73 - 977 75 62 65 - Fax 977 77 11 29

DUES EMPRESES, DUES GENERACIONS UN SOL SERVEI

RIFER

◀ ROCAFER ▶

CAMPANES RELLOTGES MEGAFONIA

C/ Canonge Dorca, 37
Tel. 972 22 01 55
17005 Girona
www.rifersl.com

C/ Llull, 321 Edifici Cinc 22@
Tel. 93 311 72 01
08019 Barcelona
info@rocafer.com

Delegació Terrassa
Tel. mòbil 616 90 90 01
Terrassa
info@rifersl.com

